

שַׁבַּת ראש-הַשָּׁנָה | ה'תשפ"ז

אָסור לָקְרָא בְּשַׁעַת הַתַּפִּלָּה | נָא לִשְׁמֹר עַל קְדוּשַׁת הַגָּלִיוֹן

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולת ע"ן חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי עם ישראל ולרפואת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

שַׁבַּת ראש-הַשָּׁנָה – עֲקָרוֹ שֶׁל יוֹם

"כִּי עִמָּךְ הַפְּלִיחָה – לְמַעַן תִּזְרָא. קִוִּיתִי ה',

קִוִּיתִי נַפְשִׁי, וְלִדְבָרוֹ הוֹחֵלְתִּי" (תהילים ק"ל, ד'-ה')

האדם נבחנים. אך אין זה יום של פחד בלבד, אלא גם יום של תקווה גדולה. הקב"ה לא מחפש להעניש את בריותיו, אלא להעניק לכל אדם הזדמנות לפתוח דף חדש. התשובה, התפילה, הצדקה וההחלטה להתחזק בעבודת ה' מסוגלות לשנות את דינו של האדם ולהשפיע על כל השנה כולה.

השופר, המצווה המרכזית של היום, מבטא גם הוא רעיון זה. קול השופר הוא קול פשוט, ללא מילים, הפורץ מעומק הלב. הוא מעורר את האדם משנתו הרוחנית, כפי שכתב הרמב"ם (הלכות תשובה פרק ג', הלכה ד'): "עורו ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם". קול השופר מזכיר לנו כי החיים חולפים במהירות, וכי עלינו לנצל כל יום לעבודת ה', ללימוד תורה, לקיום מצוות ולעשיית חסד.

כאשר האדם ממליך את הקב"ה באמת, הוא זוכה גם לשלוות נפש. הוא מבין שכל מה שעובר עליו הוא בהשגחה פרטית, שאין מקרה בעולם, ושכל מה שהקב"ה עושה - זה לטובה. אמונה זו מעניקה כוח ושמחה להתמודד עם הניסיונות ולקבל את כל המאורעות באהבה.

יהי רצון שנזכה בר"ה להמליך את הקב"ה בלב שלם, לקבל על עצמנו קבלות טובות ולהוסיף בלימוד תורה, תפילה, גמילות חסדים ואהבת ישראל. בזכות זאת נכתב וניחתם כולנו בספרי צדיקים לחיים טובים ולשלום, לשנת בריאות, פרנסה, ישועות ונחמות, ונזכה במהרה לגאולה השלימה בביאת משיח צדקנו, אמן.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחס שליט"א

חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

ראש השנה נתפס בעיני רבים כיום שבו האדם מתפלל על פרנסה, בריאות, ילדים, הצלחה ושפע. אולם כאשר מתבוננים בסדר התפילה, מגלים דבר מפתיע: כמעט אין בה בקשות אישיות. עיקר התפילות עוסק בדבר אחד - המלכת הקב"ה על העולם כולו.

אנחנו אומרים: "מלך על כל העולם כולו בכבודך, והינשא על כל הארץ ביקרך, והופע בהדר גאון עוזך על כל יושבי תבל ארצך". אנחנו לא מבקשים רק על עצמנו, אלא מתפללים שכל בני האדם יכירו במלכות ה'. זהו עיקר היום - להכריז שהקב"ה הוא מלך העולם, ושכל הבריאה כולה נתונה תחת הנהגתו.

חז"ל אומרים בגמרא: "אֲמָרוּ לְפָנֵי מַלְכוּת כְּדִי שֶׁתִּמְלִיכוּנִי עֲלֵיכֶם" (ראש השנה ט"ז ע"א). ביום זה כל אדם נדרש לשאול את עצמו: מי באמת מנהל את חיי? האם הרצונות האישיים, הכבוד, הכסף והנוחות הם שמכוונים את מעשי או שאני משתדל לחיות לפי רצון ה'? זוהי משמעותה האמיתית של קבלת עול מלכות שמיים.

בספרי המוסר מובא, שכאשר אדם בא לפני מלך בשר ודם ומבקש ממנו בקשות פרטיות, עליו להכיר תחילה במלכותו ולכבדו. כך גם בראש השנה - לפני שאנו מבקשים על צרכינו, אנחנו ממליכים את הקב"ה ומכריזים שהוא מלך העולם. מתוך ההכרה הזאת נפתחים שערי הרחמים, ומתוך כך באות גם כל הברכות.

ראש השנה הוא גם יום הדין. כל באי עולם עוברים לפני הקב"ה כבני מרון, וכל מעשי

העלון מוקדש להצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב
שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי
מאיר ישראל בן רחל ברכה יראת שמים
ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי
יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה
רון אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב
רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית
נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב
יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים
שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב
י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

דיוג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי
תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר
עמית בת טובה יוסף בן רוחמה
נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט
אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית
מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליה
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית
אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי
שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו חזרי בן ימנה
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית
נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה
נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניציר בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניציר בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה
סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
ליבי ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זהרה שאול בן סילביה
ענית בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה
זהבה בת שושנה רייזל

12/09/2026

א' תשרי תשפ"ז

שבת ראש-השנה

הפטרה: "ויהי איש"- שמואל א', א'

ר"ת	כניסה	יציאה	י"ם
20:11	18:15	19:26	י"ב
20:08	18:31	19:28	י"א
20:09	18:24	19:28	ח'יפה
20:09	18:32	19:27	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת

משה בן גורג'יה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

מרים בת שרה ע"ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

רפואה שלמה

לאיידה חיה בת אסתר

ולילד אלחנן רפאל בן איריס

ולילד אורי חיים בן שלי

העלון מוקדש לעילוי נשמת

זש"ק, פרנסה טובה

ובריאות איתנה

לאליהו ניציר בן ימנה

וגלית בת מסודי

שואל ומשיב בהלכה - ראש השנה - חלק ג'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה דין של ראש השנה שחל להיות בשבת?

סלף:

תשובה:

כשחל ראש השנה בשבת, מקדימים לומר קבלת שבת ולא אומרים פרק 'במה מדליקין'. מקורות: הרמ"א סימן ע"ר. חזון עובדיה ימים נוראים עמוד ע"ז, וחזון עובדיה שבת ח"א עמוד שלב).

למרות שיש מחלוקת הפוסקים בזה, מכל מקום המנהג פשוט בארץ ישראל שלא אומרים 'במה מדליקין' בליל שבת שהוא יום טוב. מקורות: הגאון רבי עמרם אבורביע זצ"ל בספרו 'נתיבי עם'.

במדינות שבהם אומרים במה מדליקין, ימשיכו במנהגם. מקורות: כך דעת הגאון הכנסת הגדולה (ה"ד בכף החיים).

בליל ר"ה שחל בשבת, אחר התפילה, השליח ציבור אומר ברכת 'מעין שבע' כפי שאומרים בכל ליל שבת. במקום 'הא-ל הקדוש שאין כמוהו' יאמר: 'המלך הקדוש שאין כמוהו'. אם טעה והזכירו לו באמצע הברכה, יחזור 'מגן אבות בדברו'. אם נזכר רק לאחר סיום הברכה, אינו חוזר. מקורות: שם עמוד פג.

בלילה השני של ראש השנה (במוצאי שבת) אומרים בתפילה (אחרי 'ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת'), 'ותודיענו'. אם שכח ולא אמר 'ותודיענו', אינו חוזר מכיוון שמקדש לאחר מכן על כוס יין בביתו.

מצווה מהתורה לשמוע קול שופר ביום ר"ה. רבותינו אמרו, שכל שנה שלא מריעים עליה (בתקיעת שופר) בתחילתה, מריעין עליה בסופה. כלומר, אם לא תוקעים בשופר, הדבר גורם סכנה שמא ח"ו באותה שנה יארע דבר שאינו טוב. עפ"י הסוד, יש טעמים נשגבים בעניין תקיעת שופר של ר"ה. למרות זאת בשנה שר"ה חל בשבת, רבותינו חששו שמא יבואו לטלטל את השופר ולהעביר אותו ברשות הרבים ולכן גזרו לבטל מצווה מהתורה ולא לתקוע בשופר בשנה ר"ה שחל בשבת. (יש חילוק בין ביטול מצווה, כמו אי תקיעת שופר, לבין עבירה על איסור ממש).

הגאון מהר"ם אלשיך (דרוש ליום י"ז אלול) אמר שרבותינו קבעו תקנה זו, כי ידעו שאם יתקנו כך לתועלת עם ישראל, יבוא יום הכיפורים ויגמור כפרתם של ישראל, באופן שלא יארע נזק מחמת אי תקיעת השופר. ואדרבה, ה' יתברך רואה שאנו מקיימים את מצוות רבותינו, ובזכות זה נזכה לשנה טובה ומבורכת.

מאחר ובשבת לא תוקעים בשופר ביו"ט הראשון של ר"ה, לכן אומרים 'זכרון תרועה' ולא 'יום תרועה'. בתפילה מזכירים הרבה את ענין תקיעת השופר, למרות שבפועל לא תוקעים. רבותינו (ראש השנה כט:) מצאו סימוכין לענין זה, שבמקום אחד נכתב לגבי ר"ה 'יום תרועה', ובמקום אחר 'זכרון תרועה'. רבותינו מסבירים, שפסוק אחד מדבר על ר"ה שחל בשבת, והשני על ר"ה שחל ביום חול.

יש מחלוקת הפוסקים האם מותר לבקש בקשות פרטיות בסיום התפילות בימי ר"ה (אחרי 'יהיו לרצון אמרי פי'). המקל בזה, יש לו על מה שיסמוך. כך הורה הגאון ר' ישראל מסלאנט, שבזמנינו שהעניינים הגשמיים חשובים מאוד בעינינו, ויש להם ערך כדי שנוכל לעבוד את ה', לכן יש להקל. מקורות: כוכבי אור עמוד רסב וכן משמע קצת בבית יוסף סימן תקפד.

כמה גדולי עולם לא נהגו בזה, ויעצו לתלמידיהם שלא יעשו כן, מכל מקום מי שנוהג כן, מפני שמרגיש צורך גדול בכך, יש לו על מה שיסמוך. מקורות: כך דעת הגאון ר' שלמה זלמן אוירבך זצ"ל (הליכות שלמה פ"א אות טו) וכן הורה מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל.

בשנה שחל ר"ה בשבת, הפוסקים נחלקו האם גם כן רשאים להקל בזה, שהרי בסתם יום שבת אסור לבקש בקשות פרטיות בתפילה, יש שמקלים ויש שמחמירים. מקורות: דעת הגאון ר' יוסף שלום אלישיב זצ"ל (אשרי האיש ח"ג פט"ו) לא להקל בזה. אבל לדעת הגאון ר' שלמה זלמן אוירבך ועוד, יש להקל אפילו בשנה שר"ה חל בשבת, וכן מורים ברוב הישיבות כיום, להקל למי שמרגיש צורך גדול בדבר.

ראש השנה שחל להיות בשבת, אומרים 'צדקתך' אחרי תפלת מנחה. מקורות: ש"ע סימן תקצח, חזון עובדיה עמוד קפה.

מדות מפלאות

הרה"ג רבי פייבל הולנדר זצ"ל סיפר כי לאחר שהגאון ר' יוסף ליס זצ"ל הגיע לבית חמיו לאחר האירוסין, נודע לחמיו שהוא בעל קורא מוצלח מאוד. בשבת הראשונה שהתארח אצלו ביקש חמיו מהבעל קורא הקבוע שיכבד את חתנו בקריאת התורה. ר' יוסף חשש שאם יקרא בצורה מוצלחת יפגע הבעל קורא הקבוע וייתכן שביקשו ממנו לקרוא בקביעות במקומו. סיפר ר' יוסף ליס: "קראתי את קריאת התורה בצורה כ"כ משובשת, עד שהקהל תיקן אותי פעמים רבות, וכך לא עלה על דעתם לבקש ממני לקרוא שוב". (מסודר מתור הספר 'מסוד חכמים').

רפואה טבעית- הקשר בין מערכת העצבים, החסון והלימפיתית- חלק ב'

ברגע שמערכת העצבים נרגעת – החיסון והלימפה מתחילים לפעול טוב יותר. זו שרשרת שמתחילה ברוגע, וממשיכה לריפוי. איך מחזקים את שלוש המערכות? *לאכול נכון– פחות סוכרים, פחות אוכל מעובד *הליכה, יוגה, תנועה *לשתות מים לאורך היום *נשימה עמוקה ונכונה להשתמש בצמחי מרפא – כמו אכילצאה, כורכום, אסטרגלוס מומלץ להתייעץ עם איש מקצוע.

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email
מידי שבוע, שלח את כתובתך
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 א.ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו חיים
פנחס ב"טל" 052-6329144
(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הצדיק הרב נח גד וינטרוב זצ"ל

הצדיק רבי נח גד וינטרוב זצ"ל - נולד ביום ד' בתשרי ה'תרמ"ט [1888] בכפר פלאונו (מחוז ראדומסק) שבפולין. יום לידתו היה צום גדליה ואביו רצה לקרוא לבנו גדליהו, אולם התינוק חלה ולא יכלו לערוך ברית עד פרשת נח ולכן אביו קרא לו בשני השמות. עוד מימי ילדותו שקד על התורה יומם ולילה והיה בעל כישרונות מופלאים ויראה הקודמת לחכמתו. בגיל עשר כבר למד עם אביו ש"ס ופוסקים בעיון. לאחר נישואיו התגורר בראדומסק סמוך להוריו, עסק בהדפסת ספרים ופתח בית מסחר לספרי קודש. למרות סבל נורא ופטירת רוב ילדיו בצעירותם, עבד את ה' בשמחה עצומה ועודד נדכאים. נודע במעשי חסד מוצנעים – כשהיה שומע על משפחה רעבה, היה נכנס בהיחבא דרך החלון, מניח כסף על השולחן ובורח כדי למנוע מהמשפחה שקיבלה בושה.

בשנת ה'תרפ"ד (1924) עלה לארץ ישראל בהוראת אביו, שציוה עליו לפעול להעלאת כל בני המשפחה. הוא הפליג לאלכסנדריה ומשם הגיע ברכבת לירושלים. בירושלים לבש את בגדי המקום וחתם על כתביו בכינוי "הירושלמי". מעולם לא יצא עוד מגבולות הארץ. למרות העוני והמחסור, פעל ללא ליאות להעלות את בני משפחתו ויהודים רבים נוספים (אביו נפטר בפולין טרם זכה לעלות). רבינו היה גאון אדיר, בקי ברצי התורה, חסיד, חריף ובעל זיכרון נדיר. הוא חיבר עשרות שירים ופיוטים לשבת ולמועדים.

אהב את הבריות בעוז. התמדתו הייתה לשם דבר, והוא נהג לשבת בבתייהם של גדולי ישראל ולרשום מפייהם את שמועותיהם ודברי תורתם. בשנת ה'תרפ"ו (1926) היה ממייסדי חברת 'זיכרון דוד', שפעלה להקמת היישוב מגדל עדר שבגוש עציון. בשנותיו האחרונות התגורר ביפו ולאחר מכן בבני ברק. ספריו המרובים משקפים גאונות מופלגת והיקף תורני בלתי נתפס. נסתלק לבית עולמו ביום ז' בתשרי ה'תשט"ו (1954). חי כ-66 שנים. מנוחתו כבוד בבית הקברות 'זיכרון מאיר' בבני ברק.

אביו: ר' יעקב דוד (שם המשפחה המקורי היה רבינרזון. האדמו"ר ה'ישמח ישראל' מאלכסנדר הורה לחסידים שיפנו אליו לברכה ולרפואה). **אמו:** מרת פרימט (לבית קמינסקי). **נשותיו:** מרת יוכבד (זיווג ראשון – בת ר' שמואל צבי טייטלבוים, ממשפחת ה'ישמח משה' מסאטמר. נישאו בשנת ה'תרס"ו [1906]), מרת מלכה (זיווג שני – לבית ברזסקי). **ילדיו (מזיווג ראשון):** מרת אסתר (נישאה לר' אברהם מרדכי פלטר. שאר ילדיו נפטרו בצעירותם בפולין). **ילדיו (מזיווג שני):** ר' יעקב דוד (מראשי ארגון 'בני דוד' להפצת תורה ויהדות בתל אביב והמרכז). **מרבתי:** הגאונים אביו ר' יעקב דוד, האדמו"ר רבי ירחמיאל ישראל יצחק דנציגר מאלכסנדר (בעל ה'ישמח ישראל'), האדמו"ר רבי אהרן צבי לנדא מביאלא, האדמו"ר רבי אלימלך מנחם מנדל לנדא מסטריקוב, רבי יוסף חיים זוננפלד, והמקובל רבי חיים שאול דוויק הכהן. **מספריו:** למעלה מ-100 חיבורים. ביניהם: 44 ספרי 'חן'- סדרה ששמותיה בנויים מאותיות א'-ת' בצירוף המילה 'חן' • **18 קונטרסים** - על שבתות, מועדי השנה ועניינים שונים • **נחליאל** - על חג השבועות • **דביר הגן** - על התורה • **טוב עין** - על פרקי דרבי אליעזר • **רזי לי** - על שיר השירים • **שער בועז** - על מגילת רות • **אלישיב** - על מגילת איכה • **אש המזבח** - על קהלת • **עורה כבודי** - על מגילת אסתר ועוד עשרות חיבורים.

תושבי שכונת 'נווה שלום' ביפו סיפרו שנחרט בליבם לצנח מהתקופה שבה רבינו גר בתל אביב: היה זה בעת שהמתפללים התאספו לתפילת 'כל נדרי' בליל יום הכיפורים. באותו בית כנסת היו שני יהודים שחיו בסכסוך במשך שנים. ניסיונותיו של רבינו לפשר ביניהם ולעשות שלום עלו בתוהו. כאשר התקדש החג הגיעו כולם לבית הכנסת עם ה'קיטל' הלבן כמלאכים. הכול הלך כמתוכנן, ספרי התורה הוצאו מההיכל, ההתרגשות הייתה בשיאה, וגם אלו שלא פוקדים במשך כל השנה את בית הכנסת הגיעו לתפילת 'כל נדרי'.

רגע לפני שהחזן התחיל את תפילת 'כל נדרי', רבינו עלה על הבימה והכריז בקול נרגש, שהלילה לא ייגשו להתפלל את תפילת 'כל נדרי' עד שאותם יהודים יתפייסו ביניהם. **"אם יהודים לא יכולים להתפייס ביניהם ולמחול אחד לשני, ואין יום הכיפורים מכפר עד שיתפייס אדם עם חברו, אין טעם להתפלל ביום הכיפורים"**, אמר. לא היה אחד שהעז לערער על קביעת הצדיק. אבל הניצים סירבו להתפייס. המריבה העזה והמטען הכבד שכל אחד נשא בליבו על חברו, גם בלילה הקדוש לא הצליחו לגרום להם לשוב ולהתפייס.

כך חלפה שעה ארוכה בדממה, לראות כיצד ייפול דבר. אחד הניצים היה לקראת 'שבירה' והסכים להתפייס, אבל חברו העקשן נותר בשלו. חלפה לה שעה ותפילת 'כל נדרי' לא התחילה. היהודי השני, שהיה עקשן במיוחד, החליט בצעד של רצון טוב לעזוב את בית הכנסת, תוך שהוא מפטיר שאינו מוכן להשלים. הקהל היה בטוח שבכך הגיעה לסיימה סאגת תפילת 'כל נדרי', אבל הצדיק חשב אחרת. רבינו קם ממקומו ויצא במהירות בעקבות אותו יהודי שכבר הספיק לעזוב את מפתן בית הכנסת, ואמר לו: **"אתה יכול לצאת וללכת, אבל תדע לך שאם לא תסכים לסיים היום את המחלוקת, אתה תישא באחריות לכך שיהודים לא יתפללו הלילה את תפילת 'כל נדרי'..."**

המילים שיצאו בקול נרגש, דברים היוצאים מן הלב, מפיו הקדוש של הצדיק, הצליחו להמיס את לב האבן של אותו יהודי, שרק דקות ספורות קודם לכן עזב את ביה"כ. לאחר מספר דקות היהודי יחד עם רבינו נכנסו לביה"כ. האיש הלך היישר למקומו של יריבו. לעיני כל הציבור הם התפייסו בהתרגשות רבה ובדמעות שליש. רק אז נחה דעת הצדיק, ואור גדול נראה על פניו. כולם חשו בדקות אלו שהצדיק הצליח לשבור את מחיצת הברזל גם בין עם ישראל לאביהם שבשמים, ולפעול שתפילות היום הקדוש יתקבלו ברצון. **"וְהָיָה בִּישְׁרוֹן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם"**. **כפירוש רש"י:** **"בהתאספם יחד באגודה אחת ושלום ביניהם הוא מלכם, ולא כשיש מחלוקת ביניהם"**.

בשעת לילה מאוחרת, כשבבתי הכנסת האחרים כבר סיימו מזמן את תפילת ליל יום הכיפורים, בשכונת 'נווה שלום' ביפו התחילה תפילת 'כל נדרי' זכה וטהורה. **"תפילת 'כל נדרי' כזאת"**, מתפללי בית הכנסת העידו, **"הייתה בהתעוררות מופלאה של תשובה ומעשים טובים, שכמותה לא חוונו מעולם"**. קרדיט תמונת הצדיק: CC BY-SA 4.0 | Wikimedia Commons – עבר עיבוד

עד כמה גדולה מעלת זכוי הרבים – זאת לא ניתן לתאר ולשער. יש בכוחה של מעלה זו לשנות ואף לקרוע את גזר הדין, גם אם חלילה נגזר על האדם בשל מעשיו.

המעשה המדהים הבא התפרסם בארגון 'הידברות', מתוך עדותם של בעלי המעשה עצמם: משה ויעל, זוג תושבי בני ברק, המתינו שנים ארוכות לזרע בר-קיימא.

רופאים, תפילות, קבלות טובות, ברכות – מה הם לא ניסו. הם התפללו אצל שוכני עפר, הלכו לצדיקים והמתינו זמן רב עד שקיבלו ברכה, אך בפועל הדבר לא הועיל. במשך שמונה שנים הם לא זכו לישועה הנכספת.

כאשר ראו שישועתם מתאחרת, החליטו בשנת ה'תש"פ לנסוע אל הצדיק רבי דוד אבוחצירא שליט"א מנהריה, כדי שיברך אותם ואולי גם יעץ להם מה לעשות כדי לזכות בפרי בטן.

הם נסעו עד לצפון. הבעל המתין בתור לקבלת הקהל, ואילו רעייתו נשארה בחוץ והתפללה מעומק ליבה לבורא עולם, שיכונן אותם כיצד יוכלו לקבל את ישועתם.

לאחר המתנה ארוכה הורה משמשו בקודש של הרב למשה כי הגיע תורו, וכי הוא יכול להיכנס אל החדרון הצדיק, שם קיבל הצדיק את הבאים.

בחדרון עמדו האנשים בזה אחר זה, וכל אחד זכה לשוחח עם הצדיק מספר רגעים בקצרה, לקבל עצה וברכה.

התור התקדם, ומשה כבר עמד ממש אחר היהודי ששוחח באותה עת עם רבי דוד. בעוד שניות ספורות היה אמור להיכנס. כשסיים רבי דוד עם היהודי שלפניו, עמד לצאת להפסקה קצרה.

הרב קם ממקומו, אולם כאשר הרים את מבטו וראה את משה, פנה אליו ואמר, ללא כל היכרות מוקדמת: **"דעו לכם, מי שרוצה ילדים וסייעתא דשמיא – שיתעסק וירבה בזכוי הרבים. זו מעלה עצומה שאין כמוה"**.

משה קפא על מקומו. הוא עדיין לא פתח את פיו ולא אמר מאומה, והנה הצדיק פונה אליו ומגלה לו כיצד יוכל לזכות בישועה הנכספת.

אשתו יעל, ששמעה את דברי הצדיק, החלה להתרגש ולבכות. בני הזוג חשבו כיצד יוכלו לזכות את הרבים, ולאחר מחשבה החליטו לפתוח בבית הכנסת השכונתי מסגרת של 'אבות ובנים'.

לצורך כך הכינו מודעות גדולות, שבהן פורסם כי כל אבא שיבוא עם בנו ללמוד תורה בשבת לאחר תפילת מנחה, יקבל ממתק והפתעות.

בנוסף לכך הודיעו גם על פתיחת חוג אמירת תהילים לילדים. משה ארגן את אמירת התהילים לבנים, ואילו יעל רעייתו ארגנה אמירת תהילים לבנות.

בשבועות הראשונים הגיעו רק מעט מילדי השכונה. אולם למרבה הפלא, בתוך כחודשיים התמלא המקום בעשרות רבות של ילדים וילדות, שאמרו תהילים במשך שעה שלמה, וזכו שהבל פיהם הטהור יעלה מעלה ויביא לעולם ברכה רבה.

לאחר כשלושה חודשים החליטו משה ויעל לערוך טיול גדול לכל משתתפי ה'תהילים' וה'אבות ובנים'. הם השקיעו סכום כסף גדול בהסעות ובארגון הטיול.

באותו היום ממש קיבלו בני הזוג בשורה מיוחדת במינה: לאחר שמונה שנים של ציפייה, הם עתידים היו, בעזרת ה', לזכות בעוד זמן קצר להיות הורים.

הם בכו מאושר ללא הרף והודו לבורא עולם בלי סוף. כעבור מספר חודשים נולד להם בן בריא ושלם, והסנדק בברית היה הצדיק רבי דוד אבוחצירא.

אחד מחבריו הקרובים של משה, שהכיר את בני הזוג במשך שנים וידע היטב את אשר עברו, התרגש מאוד לשמוע את הבשורה ושאל אותו כיצד זכה לישועה.

משה סיפר לו על ההוראה שקיבל מרבי דוד אבוחצירא שליט"א **לעסוק בזכוי הרבים**, ועל הברכה הגדולה הטמונה בכך – הן לזכות בילדים והן לזכות לסייעתא דשמיא, כלומר לעזרה מיוחדת מבורא עולם.

אותו חבר היה מטופל בדיאליזה שלוש פעמים בשבוע. סבלו היה קשה ממש. כששמע את הדברים, החליט שאם זהו כוחו של זכוי הרבים – גם הוא מצטרף לכך בכל כוחו.

הוא פנה למשה ואמר: "קשה לי במצבי לפתוח בעצמי מערך של זכוי הרבים ולעשות מבצעים. האם אוכל להיות שותף עמכם ב'אבות ובנים' ובתהילים לבנים ולבנות? אתן לכם סכום יפה להשתתפות באחזקת המפעל הגדול, ההולך וגדל משבת לשבת".

משה ויעל שמחו מאוד על הרעיון, ומאותה שבת גדל התקציב של המפעלים הקדושים, והם יכלו להעניק הרבה יותר למשתתפים.

שבועיים בלבד לאחר שאותו יהודי חולה הצטרף למערך זכוי הרבים, חל שיפור משמעותי מאוד במצבו. "נס רפואי", אמרו הרופאים, כאשר ראו שמצבו השתפר באופן פלאי, עד שכמעט לא נזקק עוד לטיפול הדיאליזה.

(מעובד מתוך הספר 'טוב לחסות בשם').

לע"נ

תנצב"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל	הרב שבתאי בן אסתר אטון זצ"ל	הרב יחיאל בן יוסף זצ"ל
הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל	מאיר מורד בן שושנה ז"ל	יצחק בן ברוך דב ז"ל
אביבה בת טובה ע"ה	גאולה בת טובה ע"ה	שרה בת נרקיס ע"ה
אברהם בן יונה ז"ל	עמירם בן דבורה ז"ל	אביגדור בן גלוי ז"ל
יצחק בן חביבה ז"ל	ר' עוליאלי ישועה בן סטה מקנין זצ"ל	מסעוד בן יקוט ז"ל
אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל	דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל	מזל בת שמעון ע"ה
חי זידי בן קלרה ז"ל	דב בן יצחק ז"ל	יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
יוסף בן סעדה ז"ל	סוליקה בת עישה ע"ה	רחל רפאת בת השמת ע"ה
אסתר בת נעמי ע"ה	סלים בן פרחיה ז"ל	יעקב בן אסתר ז"ל
יעקב בן סלימה ז"ל	לטיף בן פרחיה ז"ל	מאיר בן נעמי ז"ל
ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה	דניאל רפאל בן חגית ז"ל	זילפה בת רבדה ע"ה
מישאל אסתר בת זרהה ע"ה	יהודה בן סעידה ז"ל	אביבה לוי ע"ה
אברהם בן דינה ז"ל	עפאת בת השמת ע"ה	כל נשמות עם ישראל

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל	הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
אסתר בת בלה ע"ה	שמואל בן רבקה ז"ל
נעמי בת כותן ע"ה	משה בן רוזה ז"ל
מרים בת בלה ע"ה	אביחי בן אסתר ז"ל
צדיק חכם בן חזיה ז"ל	נעימה בת גורג'יה ע"ה
שני בת אסתר ע"ה	דוד בר חסיבה ז"ל
מסודי בת חביבה ע"ה	רפאל בן אסתר ז"ל
יונה בן סעדה ז"ל	אסתר בן שמחה ז"ל
ברכה בת מרדכי ע"ה	ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
יעקב בן נעמה ז"ל	אורה בת נעימה ע"ה
שרה בת מורברי רחל ע"ה	שמעון בן חנה ז"ל
אלון בן סעדה ז"ל	גורג'יה בת נעימה ע"ה